

Zbořil: V Krymské válce padla britská kavalerie, dnes zatím tanky (VIDEO CZ, 6 min)

- CZ24 News | 21. března 2024

ČESKO / SVĚT: Co nám k tomu můžete říct pane Zbořile?

„Někdy stojí za to se vrátit alespoň ve svých myšlenkách do situace třeba v polovině 19.století a podívat se jestli už se v té době nestalo něco takového podobného jako prožíváme dnes.

Dneska všichni mluví o tom, jak ukončit válku, jak uzavřít mír, jak ho neuzavřít a jak neukončit válku. A stalo se to dokonce takovým brutálním sporem, když oba bývalí prezidenti Klaus a Zeman upozornili na to, že mírová smlouva je teprve vyvrcholením nějakého vyjednávacího procesu a procesu vedení války,“ říká Zdeněk Zbořil v úvodu rozhovoru pro Prvnizpravy.cz.

Krymská válka a její aktéři...

„Opravdu stojí za to si vzpomenout, že Krymská válka začíná téměř podobně jako ta současná. Jejím základním konfliktem bylo nepřátelství mezi carským Ruskem za cara Mikuláše I. a Tureckem, které ovšem prožívalo svoji politickou i ekonomickou krizi, proto někteří evropští, do té doby partneři po napoleonských válkách carského Ruska, se přihlásili jako účastníci této války, zejména Francie, podobně jako se angažuje dnes v událostech na Krymu, samozřejmě Velká Británie. Ona ta válka v tom 19.století byla skutečně v miniaturním provedení hodně podobná tomu co se odehrává dnes.

Měli bychom si možná vzpomenout, že britské loďstvo útočilo na severu Ruska na Solovecké ostrovy, že na východě na Kamčatce podobná ne příliš velká flotila, ale flotila britská, útočila na Petropavlovskou pevnost na Kamčatce a že Rakousko se považovalo za účastníka takzvané Dunajské války, což byla válka v povodí Dunaje, dneska suplovaná napětím v Moldavsku a v Podněstří a že se vyvíjela podle scénářů, které se psaly někde na velkých dvorech evropských mocností. 10.000 Italů na Krymu bylo také zajímavých, jak se tam v době sjednocovacího procesu dostali vojáci sardinského království,“ pokračuje Zdeněk Zbořil.

Autonomní republika Krym...

„Je tam ještě jedna zajímavá věc, že samozřejmě historie se neopakuje jako přes kopírák je jenom podobná, jenom existují určité tendence, které tu minulost připomínají a tady v té Krymské válce je to opravdu pozoruhodné. Dneska mluvíme neustále o dobývání Krymu a ono se vlastně jedná o „Autonomní republiku Krym“, která vystoupila z Ukrajiny na základě své vůle a rozhodnutí nebo pravidla, za která kdysi bojovaly Spojené státy, na právo sebeurčení až do úplného utržení. Tentokrát je celá propaganda vedená tak, že se jedná o Krym, nikoliv o „Autonomní oblast“ a pak existuje ještě nenápadná podobnost, díky Florence Nightingalové vznikla první zdravotní služba, která měla pečovat o raněné vojáky, tak jako později Červený kříž, založený hraběnkou Norou Kinskou a Henry Dunantem.

Ale také ta druhá pozoruhodnost, že se válka přenášela ne snad v přímém přenosu, ale na obrazech, fotografiích a v reportážích, které vysílali z Krymu ti vyslaní reportéři. Oni asi, ne že by lhali, ale tehdejší technika jim nedovolala být tak blízko té Krymské války, ale oni se tak aspoň prezentovali.

Teprve až v roce 1968 se natočila jedna epizoda s Krymské války „Útok lehké kavalerie“. Kavalerie

byla složena z aristokratů britských, kteří pak všichni byli pobiti a i když si tam šli vysloužit jenom slávu a to jejich velení se pak dohadovalo celá léta ne o tom, kolik jich bylo mrtvých a jak ta kavalerie zanikla, ale kdo to zavinil a mně to připadá velmi podobné tomu, že už se začíná jednat ne o tom, kdo vyhraje, prohraje, ale že už je na stole nebo na mapě otázka: Kdo to všechno zavinil,“ dodává Zdeněk Zbořil.

[ZDROJ](#)